

župni list

samarijanac

župe Rođenja Isusova

Kajzerica

Došašće-Božić 2012.

Tiskano za članove ove župe.

Br. 44

*Radujte se narodi kad
čujete glas da se Isus
porodi u blaženi čas.
(Hrvatska božićna
pjesma)*

**Dragi župljani,
poštovani žitelji
Kajzerice!!!**

Dopustite mi da vam svima uputim nekoliko informacija za koje smatram da su od izuzetne važnosti za ovu župu Rođenja Isusova na Kajzerici, posebno za sve kršćane (župljane), a i ostale stanovnike ovog naselja koji nisu kršćani, a žive s nama. Sve vas od srca pozdravljam kao novi župnik ove župe i odnedavna i stanovnik Kajzerice, kamo

me je poslao naš uzoriti Zagrebački Nadbiskup i Kardinal Bozanić, koji me je imenovao župnikom i povjerio mi da kao svećenik djelujem u ovoj župi od 1. kolovoza ove godine.

Mnogi su me župljani Kajzerice i njezini stanovnici već upoznali i susreli se samnom, a ostaje mi da se s ostalima što prije upoznam kako bismo mogli ostvariti plodan odnos svećenika i vjernika laika u ovoj župi, koja je mojim dolaskom dobila stalnog svećenika koji na Kajzerici djeluje i živi sve dane i sate.

Stoga vam se obraćam ovim Župnim listom za koji želim da dođe u svaku kuću ili stan, jer smatram da je to najsigurniji način da se još bolje upoznamo i informiramo o događajima koji se tiču svih nas koji ovdje živimo i želimo taj zajednički život učiniti što ljepšim i podnošljivijim u ovim teškim vremenima, i to svatko na svoj način i prema svojim mogućnostima.

Dopustite mi da se u kratkim crtama predstavim svima vama: ime mi je Mijo, a prezime Šibonjić. Rođen sam 4. travnja 1954. godine u jednom malom selu Drapnijići kod Tuzle u BiH, od oca Ive i Majke Janje koji se ubrzo nakon mog rođenja sele u Slavoniju, u mjesto Otok kod Vinkovaca, gdje sam odrastao i završio osnovnu školu. Nakon osnovne škole odlazim 1969. godine u Zagreb na Šalatu u Dječjačko sjemenište, gdje 1973. završavam maturu i počinjem novicijat u Njemačkoj, kao kandidat za Družbu Palotinaca. Nakon novicijata nastavljam studij teologije u Zagrebu, gdje sam 1980. zaređen za svećenika. Prvu službu vršio sam u Srijemu, u Petrovaradinu, nakon toga u Vinkovcima, od 1995. sam na župi u Zaprešiću, a od 1. kolovoza ove godine sam ovdje na Kajzerici kao biskupijski svećenik Zagrebačke Nadbiskupije, jer sam Družbu Palotinaca napustio 1. prosinca 2011.

I evo me sada među vama, ovdje na Kajzerici, gdje bih želio u potpunosti i što je moguće bolje ispuniti svoje poslanje i zadaću svećenika-župnika koji je ponajprije duhovni upravitelj i „vođa“ povjerenih mu vjernika, a onda i prijatelj, suputnik i supatnik na životnom putu koji sve nas vodi jednom cilju, a to je vječni dom našeg nebeskog Oca. Stoga pozivam sve župljane na suradnju i pomoć u ostvarenju ovog zajedničkog cilja !!!

Imamo novog župnika!

pisalo je na oglasnoj ploči kod ulaza u našu malu crkvicu, u IX. Podbrežju br. 35. Ne znam koliko je Kajzerčana i Kajzerčanki u međuvremenu vidjelo taj napis što su ga napisale neke župljanke nakon prvog susreta sa svojim novim župnikom, ali znam da su ga mnogi vidjeli, pročitali i zapamtili. No, ja bih htio ovim župnim listom tu vijest obznaniti svim vjernicima na Kajzerici. Stoga vas sve molim da strpljivo pročitate

ovaj broj župnog lista pa tek onda, ako vam se ne bude ništa sviđjelo, možete ga poderati i baciti. Ja jedino znam da mi nitko, ama baš nitko s Kajzerice, neće moći predbaciti da nije znao da je na Kajzericu 1. kolovoza 2012. stigao novi župnik.

Što to točno znači imati stalnog svećenika u svojoj sredini?

Kao prvo, to znači da se od tog datuma svakodnevno služi jedna sv. misa radnim danima, da su nedjeljom i blagdanima najmanje dvije do tri, a prigodno i četiri, sv. mise. Dakle, svaki se dan na oltaru Isus prinosi svom nebeskom Ocu za spasenje ljudi i vjernika na Kajzerici, a ne kao do sada na samo jednoj sv. misi u tjednu.

Nadalje, to znači da se vjernici, koji to žele i mogu, svaki dan susreću sa svojim Gospodinom i Bogom u sv. Pričesti za vrijeme sv. mise, a ne samo jednom u tjednu. Svaki se dan okupljaju oko svoga Spasitelja Isusa Krista i upućuju mu svoje molitve i vapaje u svojim potrebama za sebe i svoje najmilije, posebno za svoje drage pokojnike kojih se spominjemo skoro svaki dan za vrijeme sv. mise ponajprije na godišnjice njihova preminuća.

Sada se na Kajzerici redovito slave svi sakramenti, od sv. Ispovijedi kad god to netko zatraži, sv. Krštenja novorođenih pa i starijih koji još nisu kršteni, sv. Krizme ili Potvrde za naše osmoškolce, vjenčanja naših

mladenaca., a na poseban način vaš će svećenik sa vama ispratiti na vječni počinak vaše drage pokojne. Sve se to sada događa i slavi OVDJE na Kajzerici i nemate više po-trebu odlaziti u druge crkve i tražiti druge svećenike koji imaju „svoje“ župljane i trebaju njima. Kamo god odete vi ste tamo stranci i reći će vam da se obratite u SVOJU ŽUPU, na Kajzericu, jer gdje je svećenik prisutan, oko njega se okuplja zajednica vjernika koja sačinjava jednu vjerničku obitelj koja se naziva ŽUPA. Stoga vas i molim, dragi moji župljani, da ovo shvatite uistinu kao iskreno obraćanje vašeg novog župnika vama koji trenutačno živite na Kajzerici koja nije više „najmanja“ župa u Zagrebu, kako sam to slušao nakon mog dolaska. Kajzerica, kao župa, ima 26 ulica sa 1995 stanova i 282 obiteljske kuće, što znači da na Kaj-zerici živi točno 7514 stanovnika, ako je prosjek po stamb. jedinici 3,3 osobe, a možda je i veći, što ćemo također uskoro saznati sačinjavajući polako ŽUPNU KARTOTEKU sa svim podacima o članovima obitelji naše župe.

Župna kartoteka jest ono što treba imati svaka župa da bi mogla dobro funkcionirati, odnosno, vršiti svoje poslanje na najbolji način. Stoga ćete uz ovaj broj Župnog lista svi dobiti jedan OBITELJSKI KARTON kojeg treba ispuniti **svaka obitelj** koja se osjeća vjerničkom i kršćanskom i koja će kad.tad zatražiti bilo kakvu uslugu svog župnika i ove župe. Prema tome, svaka obitelj treba ispuniti taj karton sa svim podacima koji moraju biti točni i vratiti ga u ovaj župni ured, gdje ćemo načiniti točan popis članova ove župe sa svim potrebnim podacima o župljanima. Taj popis sa točnim podacima nije nikakva kontrola koja bi se koristila za prisiljavanje vjernika na bilo kakve obaveze, nego, jednostavno, potreba da znamo koliko je velika ova župa i da taj broj može župnik proslijediti u Nadbiskupiju, što je njegova godišnja obaveza prema pretpostavljenim crkvenim ustanovama. Prema tome, molim sve koji se osjećaju vjernicima i članovima ove župne obitelji da to učine čim dobiju ova Župni list, jer u protivnom, dok to ne učine, neće moći dobiti nikakvu crkvenu uslugu u ovoj župi, a niti u drugim župnim uredima.

Župne aktivnosti odnose se na sve uzraste župljana, od djece, mladih do odraslih koji se uključuju u razne grupe koji svojim aktivnim radom stvaraju PROFIL svoje župe to znači da život u nekoj župi ne ovisi samo o radu i sposobnostima župnika, nego i o aktivnostima svih župljana, koliko su aktivni u ministrantskoj službi, u dječjem zboru, u zboru mladih, u velikom župnom zboru, u župnom karitasu, u župnim vijećima, pastoralnom, ekonomskom, građevinskom vijeću koje će pomagati u pripremi i samoj gradnji nove župne crkve i novog župnog centra koje će nam trebati i to uskoro jer sadašnji prostori koje koristimo ne zadovoljavaju potrebe jedne aktivne, žive i privlačne vjerske zajednice.

Evo nekih termina koji su trenutačno određeni pa vas molim da ih zapamtite i da se uključite:

srijedom navečer u 19 i 30 h je proba **župnog zbora** odraslih župljana, muškaraca i žena koji svojim pjevanjem uveličavaju slavlje župne sv. mise nedjeljom i blagdanima u 10 h.

četvrtkom navečer u 19 i 30 h je proba **zbora mladih** koji pjevaju na sv. misi za mlade nedjeljom i blagdanima navečer u 18 h (ljeti u 19 h).

Dječji zbor ima svoju probu **subotom** prije podne u 9 i 30 h, a pjevaju i sviraju na đačkoj sv. misi u 11 i 30 h svaku drugu nedjelju u mjesecu.

Godina vjere koju je otvorio sadašnji Papa Benedikt XVI u Vatikanu 11. listopada ove godine sa nakanom da se svi kršćani, članovi Katoličke Crkve, preispitaju koliko im je vjera još velika i jaka, odnosno, što im njihova vjera znači u njihovom životu, i da li im još išta znači, jer smo u našoj Katoličkoj Crkvi došli do kraja granice nevjere ili malovjernosti njezinih članova što se očituje u trenutačnom stanju našeg bezbožnog društva koje donosi i tolerira nekršćanske zakone kojima se olako podaju i sami kršćani, čak i oni koji se smatraju koliko-toliko još „dobrim“ vjernicima. Stoga će o temi vjere, nevjere, malovjernosti ili krivovjernosti biti puno govora u idućoj godini, sve do nedjelje Krista Kralja, 24. 11. 2013. Biti će mnogo napisanih članaka u našim kršćanskim časopisima, govora na mnogim tribinama koje će se tijekom slijedeće godine organizirati na razini biskupije, dekanata ili župe, a posebno će se o tome govoriti u našim crkvama, sa propovijedaonica, Ali, čemu sve to ako naši „vjernici“ kršćani ne dolaze u svoje crkve nedjeljama i blagdanima i to neće čuti pa ih taj problem „slabe ili nikakve „ vjere opet neće ni dotaknuti,

a kamo li da će im pomoći da svoju vjeru ožive, prodube i ojačaju kako bi im onda vjera u Boga bila snaga i putokaz na njihovom životnom putu koji, ipak ćemo svi priznati, vodi do vječnosti koja će biti samo onakva, kako smo i koliko taj svoj ovozemaljski i prolazni život darovali i Bogu posvetili. Stoga pozivam i molim sve kršćane-župljane ove župe na Kajzerici da se ovu godinu koja je pred nama zaista pokrenu i počnu „baviti sobom“ i svojom vjerom, tako što će dolaziti redovito nedjeljama na sv. mise u svoju, iako „malu“ crkvicu te da posegnu za prikladnom i dostupnom literaturom koja će im pomoći da ojačaju i uvećaju svoju osobnu vjeru. Mi ovdje u našoj crkvi imamo svakog četvrtka navečer, nakon večernje sv. mise jedno kratko (polsatno) klanjanje pred Presvetim gdje molimo od Boga taj dar vjere za sve nas, kao i za naše najmilije, jer vjera jest DAR NEBA što ga treba izmoliti.

GODINA VJERE 2012
2013

Katekumenat je vrijeme priprave odraslih ljudi (nakon navršene 16. god. života) koji još uopće nisu niti kršteni, niti primili druge sakramente kršćanske inicijacije. Ovo je sada poziv takvim osobama sa područja naše župe na Kajzerici da se, što je moguće prije jave u župni ured i očituju svoju želju i nakanu da se krste i prime ostale sakramente, a to je ispovijed, pričest i krizma. Kod odraslih osoba Crkva traži dobru i temeljitu pripravu na ove sakramente koje onda podjeljuje katekumenima za vrijeme obreda vazmenog bdijenja, dakle, na Veliku subotu, večer uoči Uskrsa. Pretpostavljam da ima takvih osoba na području ove župe pa ih pozivam da se odvaže na ovaj korak jer to nije nešro što je teško ili neostvarivo; ništa ne košta i ne traže neke prevelike napore, a daje mnogo takvim osobama koje se po krštenju pridružuju zajednici Isusovih vjernika i postaju punopravni članovi Crkve izjednačeni u pravima i obavezama kao i oni koji su kršteni odmah nakon rođenja i tijekom školovanja primili ostale sakramente, a susjede i prijatelje koji poznaju takve osobe u svojoj sredini molim da ohrabre ovakve osobe da se odluče na ovaj korak...čekam ih!!!